

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten franco
worden ingezonden.

PRIZE

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... 1.75.
en Buitenland franco..... 8.—

Advertentien.

LEVEN REELS of minder..... 1.75.
Elken regel meer..... 35.
REEL voor elke advertentie en herbealing..... 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

De Troepen van den Duitschen Bond.

Sedert eenige dagen leest men in verschillende dagbladen het een en ander over het Duitsche Bondsleger; men vindt opgaven over de hoegrootheden daarvan, en over de manschappen, welke dat of gene legercorps der Bonds-armee uitmaken. — Het zal wellicht niet ongepast zijn, de dwalingen deswege te regt te wijzen, en den Nederlandschen lezer te doen zien, hoe het inderdaad daarmede gesteld is.

Men wane niet, dat het Bondsleger eene toevallige samenstelling of willekeurige getalsterkte heeft, — dit zou in strijd zijn met de omslagtige nauwkeurigheid, welke den Duitschen kanselarij-arbeid kenmerkt. Men wane evenmin, dat een legercorps van den Duitschen Bond eene aanzienlijke getalsterkte heeft: ook dat zou zeer onjuist zijn. Volgens de opgave van Hassel, welke een onzer dagbladen zijnen lezers aanbiedt, bestaat het Duitsche bondsheer uit 10 legercorpsen; men verdeelt op die corpsen de totale sterkte van 301,647 man, ook aldaar opgegeven, en ieder legercorps heeft niet meer dan 30,000 manschappen. Nu hebben echter niet alle legercorpsen dezelfde sterkte; men ontmoet er dus een, dat verscheiden duizend man meer telt dan het opgegeven middengetal, maar er zijn er, daarentegen, ook meerdere, die eenige duizend man beneden de 30,000 in getalsterkte tellen — altijd de opgave van het Handelsblad tot grondslag nemende. Hieruit is duidelijk af te leiden, dat een legercorps van den Duitschen bond eene veel geringere getalsterkte heeft, dan menigeen zich zelven heeft diens gemaakt.

Doch zien wij, hoe het inderdaad met die getalsterkte is gelegen. De Bondsvergadering heeft, op den 9 April 1821, eene wet daargesteld waarbij de bevolking der onderscheidene Staten tot grondslag is aangenomen, voor zoo verre, namelijk, de bevolking der Staten tot de bondgenootschappelijke landen behoort. Deze laatste bepaling heeft betrekking op zoodanige Rijken, welker Staten niet alle in den Bond zijn opgenomen. Zoo heeft. b. v., Oostenrijk ruim 20,000,000 zielen, welke niet onder het Duitsche Bondgenootschap kunnen gerekend worden, namelijk, de volkeren, welke Hongarije, Gallicie, het Lombardisch-Venetiaansche Koninkrijk, enz. bewonen. Tot verdediging dier landen heeft Oostenrijk natuurlijk ook eene armee, afgezonderd van het contingent, dat voor het Bondsheer moet geleverd worden. Zoo met andere Rijken.

De bevolking tot grondslag aangenomen zijnde, is bepaald, dat ieder der Bondsstaten moet leveren, van elke 600 zielen, zes man voor het leger te velde, twee man voor de reserve, en drie man tot aanvulling. Op iedere 1,000 man moeten 2 stukken geschut te velde gebracht worden, en een ter aanvulling gereed zijn; de eene helft zesponders, en de wederhelft deels houwtuizen en deels twaalfponders. De verdeling in voetvolk, scherpeschutters, ruitery, artillerie en pontonniers, komt hier minder te pas; maar wel, dat binnen eene maand tijds na de oproeping de troepen marschvaardig moeten zijn, en gereed om in het veld te gaan.

De grondslagen der samenstelling van het Bondsheer zijn derhalve gemakkelijk toe te passen. Het komt er slechts op aan, te weten, de bevolking der staten, welke het Duitsche Bondgenootschap uitmaken. Het is mogelijk, dat Dr. G. Hassel gelijk had, toen hij zijn *Lehrbuch der Statistik* in 1822 uitgaf, en dat destijds de geheele armee van den Duitschen Bond eene getalsterkte moest hebben van 301,647 man, alhoewel ten dien tijde, volgens onze aantekeningen, de geheele bevolking der Bondsstaten een leger zougevoerd hebben van 302,572 manschappen. Doch, de getalsterkte van vorderd hebben van de bevolking, zoo volgt daaruit geenszins, het leger afhankelijk zijnde van de bevolking, zoo volgt daaruit geenszins, dat hetgeen in 1822 waar was, ook zestien jaren later waar zijn moet. De laatste opgave der bevolking is van 1° Januarij 1833; deze zullen wij hier laten volgen, om tevens te zien, hoeveel troepen elk der Bondsstaten hier laten volgen, en welke de getalsterkte der verschillende legercorpsen is:

Legercorps.	Staten.	Bevolking.	Troepental.
1, 2, 3,	Oostenrijk	10,964,295	109,643
4, 5, 6,	Pruisen	10,081,214	100,812
7,	Beijeren	4,238,205	42,382
8,	Württemberg	1,594,671	15,946
9,	Baden	1,223,584	12,236
10,	Hessen	747,198	7,471
11,	Hohenzollern-Sigmaringen	42,767	428
12,	Hohenzollern-Hechingen	21,500	215

Legercorps.	Staten.	Bevolking.	Troepental.
8,	Frankfort	54,000	540
8,	Hessen-Homburg	22,900	229
8,	Lichtenstein	6,150	61
9,	Saxen	1,435,678	14,357
9,	Keur-Hessen	652,271	6,523
9,	Nassau	363,633	3,636
9,	Luxemburg	311,739	3,117
9,	Saxen-Weimar	233,814	2,338
9,	Saxen-Gotha	154,318	1,543
9,	Saxen-Meiningen	137,463	1,375
9,	Saxen-Altenburg	115,189	1,152
9,	Anhalt Dessau	61,200	612
9,	Anhalt Bernburg	40,300	403
9,	Anhalt Cothen	36,720	367
9,	Schwartzburg Sondersh.	522,34	523
9,	Schwartzburg Ruedelft	62,000	620
9,	Reusz (oudste tak)	25,000	250
9,	Reusz (jongste tak)	59,930	599
10,	Hanover	1,557,900	15,590
10,	Holstein	426,801	4,268
10,	Brunswijk	350,000	3,500
10,	Mecklenburg Schwerin	455,032	4,550
10,	Mecklenburg Strelitz	86,333	863
10,	Oldenburg	258,702	2,587
10,	Waldek	56,500	565
10,	Lippe Detmold	79,786	798
10,	Lippe-Schaumburg	23,590	236
10,	Hamburg	150,000	1,500
10,	Lubeck	46,503	465
10,	Bremen	52,000	520

De geheele bevolking is derhalve 36,281,578, en het troepental 362,815.

Het 1ste, 2de en 3de legercorps heeft elk de sterkte van 36,544

Het 4de, 5de en 6de, „ „ „ „ „ 33,604

Het 7de, „ „ „ „ „ 42,382

Het 8ste, „ „ „ „ „ 37,126

Het 9de, „ „ „ „ „ 37,420

Het 10de, „ „ „ „ „ 35,442

Waarvoor wij wederom hetzelfde geheel verkrijgen, met 724 stukken geschut. — Aan reserve kan opgeroepen worden het getal van 120,935 manschappen, waardoor het actieve Bondsleger gebracht kan worden tot de sterkte van 483,750 man. Bij zoodanig eene oproeping zou daarenboven moeten in gereedheid gebracht worden, tot aanvulling van het leger, 181,402 manschappen.

Wij gelooven door deze aan alle dwalingen, omtrent de getalsterkte der legercorpsen van het Bondsleger, zoowel als opzigts de samenstelling, een einde gemaakt te hebben. Aan een ieder laten wij het, overigens, die toepassing te maken, welke hij zal goedvinden.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 7 Maart. Door Z. M. is tot substituit-griffier bij de Arrondissements-Regtbank te Eindhoven, provincie Noord-Brabant, benoemd, mr. J. P. G. Mensing.

— Men vernemt, dat de heer A. J. Becker, doctor in de regten, en onderwijzer in de theorie aan de Koninklijke muzikschool te 's Gravenhage, tot corresponderend lid is benoemd, door het National-Verein für Musik und ihre Wissenschaft, gevestigd onder de bescherming van den Prins van Hohenzollern-Hechingen.

— De *soirée musicale*, gisteren avond, gezamenlijk met de directie van het Fransch toneel, in den Franschen schouwburg alhier, door den heer Vrugt gegeven, heeft, gelijk te voorzien was, de keur onzer liefhebbers aldaar verenigd. De zaal was dermate vol, dat geene enkele plaats meer overig was. Geen wonder ook; want behalve dat de namen van Ernst, Marconi en Bujs, met dien van den concertgever, eenen avond van het hoogste kunstgenot voorspelden, werd de belangstelling nog vermeerderd door de zekerheid, dat onze groote zanger eerlang het vaderland verlaten zal, en deze ge-

legenheid om hem nog te hooren veelligt de laatste zijn zou. Ons bestek gedooft niet over de uitvoering der voorgedragen stukken uit te weiden; het is ook voldoende, te zeggen, dat het onvergelykelijke, tooverachtige spel van den heer Ernst weder allen heeft verrukt, dat mad. Marconi nieuwe laureieren gewonnen en mej. Bujs op nieuw getoond heeft, dat de groote verwachtingen, welke zij inboezemt, niet overdreven zijn. Ook de heer Goudswaard heeft gelegenheid gehad te ervaren, dat, en hoezeer het Amsterdamsche publiek uitstekende verdienste waardeert; de algemeene en luide toejuichingen, door hem verworven, strekken daarvan ten bewijze. Van den indruk te spreken, dien de heer Vrugt gemaakt heeft, zoude geheel overbodig zijn. Wie is niet opgetogen, wanneer en zoo dikwerf hij dezen nimmer overtroffen Nederlandschen tenor mag hooren. De smart over zijn voorgenomen vertrek was bij velen merkbaar. Wij hopen en vertrouwen, dat de heer Vrugt, alvorens zijne reize te ondernemen, het publiek ten minste nog eenmaal in de gelegenheid zal stellen, om eenen avond als dezen bij te wonen, waarvan het genot voor den liefhebber van echten stempel onbeschrijfelijk groot is geweest, en van hetwelk nog zoo velen, door gebrek aan plaats, ditmaal zijn verstoken gebleven.

DORDRECHT 6 Maart. Gisteren vierde de wel-eerw. heer J. J. Delmotte, pastoor der R. K. gemeente ter dezer stede, zijn 25jarig jubilé als priester, met eene plegtige hoogmis, geadisteerd door eene talrijke priesterschaar; terwijl hij die gelegenheid de wel-eerw. heer J. A. Le Dux, kapellaan te Amsterdam, naar aanleiding van Sirachszoen 7 vs. 33, voor de talrijke vergaderde gemeente, eene treffende redevoering hield over de weldadigen invloed der priesterlijke bediening, niet slechts op de geloovigen in het bijzonder, maar ook in het algemeen op het maatschappelijk welzijn, en ten slotte haar tot gepaste dankbaarheid opwekte. De plegtigheid werd met het Te Deum besloten.

BRUSSEL 6 Dec. De voorzitter van het comité der studenten van de vrije universiteit heeft beproefd, eene petitie te laten teekenen, ten doel hebbende zich tegen de verbodsbepaling van het groengebied te verzetten, doch dezelve hebben geweigerd die te teekenen.

— De baron Mortier, voormalig gezant van Frankrijk bij het kabinet te 's Gravenhage, en thans benoemd om Frankrijk in Zwitserland te vertegenwoordigen, is heden alhier aangekomen.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIS 5 Maart. Hoe zullen de verkiezingen afloopen, is de vraag, welke ieder zich hier doet, en waarop niemand het antwoord weet te geven; want tot dusverre zijn de berichten omtrent deze gewichtige aangelegenheid nog te onvolledig, om met enige zekerheid het besluit te kunnen opmaken, aan wie van beiden, der coalitie of het Ministerie, de eindelijke overwinning zal verblijven. Zooveel echter schijnt thans reeds stellig te blijken, dat de meerderheid aan den kant van geene dier twee groote partijen zeer aanzienlijk zal zijn, en sommigen beginnen het ook zelfs voor waarschijnlijk te houden, dat de betrekkelijke sterkte in de kamer schier dezelfde zal zijn, als vóór de ontbinding onzer laatste vertegenwoordiging. Op die wijze zoude dan de voorspelling bewaarheid worden, dat de op dit ogenblik plaats hebbende verkiezingen slechts eene nieuwe aanleiding zullen zijn tot beroering, zonder wezenlijk nut of heil voor het behoudende stelsel.

Doch laat ons niet door een te voorbarig oordeel de gebeurtenissen vooruitsnellen; nog eenige dagen, en het raadsel zal opgelost, en daarmede het groote pleit voldongen zijn. Dan toch zal onze drukpers niet in gebreke blijven, aan Europa te verkondigen, in hoeverre de Fransche kiezers, die voorkezer wel het beste deel der natie zijn, werkelijk aan de zaak der gematigdheid hunne magtige ondersteuning willen voortgaan te verleen, of, gehoor gevende aan de hartstogtelijke inblazingen van de aartsvijanden van alle rust en orde, de bestaande regering in Frankrijk op nieuw aan de wisselvallige kansen van eene parlementaire worsteling prijs geven, en alzoo des te eerder den algemeenen vrede in gevaar brengen.

Ongetwijfeld is het niemand gegeven, in het duistere boek der toekomst eenen indringenden blik te werpen, maar, wanneer men, op de lessen van het verledene afgaande, en de teekenen des tijds raadplegende, overal, in spijt van den meest krachtadigen tegenstand, de voorstanders der revolutie, met eene even baldadige als kwistige hand, zaden van toekomstige wo-

MENDELWERK.

DE WEDERGEKEERDE ZOON.

(Oorspronkelijk.)

«Dit is de laatste avond, mijne lieve MARIA, dat wij ons hier bevinden,» ziede de weduwe DURING tot hare dochter, die tegen over haar zat, en zich met handwerk bezig hield. «Waar zullen wij heen!...» voegde zij er bij, en hier overstelpte haar het gevoel, zoodat de woorden stierven op hare lippen. MARIA stond op, omhelsde hare moeder en wischte haar de tranen van de wangen. «O, lieve moeder!» sprak zij, «wanhoop toch niet; misschien schenkt ons de goede God nog wel uitkomst. Hoe dikwijls heb ik mij geroemd, dat wij Hem altoos voor ogen moeten houden, en dat Hij nooit degenen verlaat, die op Hem vertrouwen stellen. Ik weet niet uit te drukken, lieve moeder, maar een verblijdend voorgevoel bemoeit mij; neem, wij zullen niet onder den blooten Hemel behoeven te wonen; wij zullen eene andere woning vinden, en het zal ons niet aan brood ontbreken. Ach! indien wij niet ziek waren geweest, en den laatste penning hadden uitgegeven, zonder dat ik in staat ware er iets bij te verdienen, gij zoudt nu zoo bekommerd niet zijn. — O, die booze ziekte! Die laat ons niet morren! Ik ben, dank zij den Hemel, weder hersteld; mijn krachten nemen van dag tot dag weder toe, en dag en nacht wil ik arbeiden, om alles weder te boven te komen.» — Nu drukte de weduwe DURING hare gordo dochter aan het hart en overstelpte haar met tranen. Hierdoor een weinig licht bekomen hebbende, zeide zij: «Mijne lieve MARIA, heeft gij dan niet, welk een treurig uitzicht in de bemoeiding gelegen is, die gij in mij wilt opwekken? Gij wilt dag en nacht werken; maar gij weet niet, hoe het verledene om, hetgeen volgen zal, doet kennen. Gij rekent boven uwe krachten. Of zou het mij reeds ontgaan zijn, hoe het was, ten gevolge eener inspanning, die boven uw bereik lag, dat gij, naast mij, op het krakend nederzegt. Gij hebt de ellende, die ons nu te wachten staat, willen verhoeden door uwe vlijt; maar gij zijt in de worsteling gekomen, en onze armoede is er nog groter door geworden. Laat ons God voor herstelling danken; maar stel uwe zwakheid niet weder zoo zwaar

op de proef. Indien ik ook u moest verliezen, wat zou er dan van mij worden; gij zijt nu mijn éénigst kind.» «En indien mijn broeder nog leeft!» hervatte MARIA. «O, indien hij nog leeft,» ging de treurige weduwe voort; «moge God hem dan vergeven, dat hij zijne moeder zoo diep in ellende stortte.» «En indien hij weder kwam, lieve moeder, gij zoudt uw berouwhebbend kind toch niet verstooten.» «Verstooten? neen, welko moeder zou dat kunnen doen. Hoe zou ik hem kunnen verstooten, als zijn gedrag mij deed zien, dat hij berouw had, en zich gebeterd heeft. De blijdschap daarover zou mij het leed nog rijkelijk vergoeden, dat hij mij heeft aangedaan... Doch zeker hij leeft niet meer. Het is nu zestien jaren geleden, dat hij mij verliet. Gij waart nog te onnoozel om mijne droefheid te beseffen; maar hoe dikwijls heb ik uwe wieg met mijne tranen besproeid. O, mijn kind, indien mij God in u geen troost had gegeven, hoe zou ik dan, op de wereld alleen staande, een einde aan mijne rampen hebben gezien? Nogmaals wischte MARIA de tranen af van hare moeder, en kustte haar hartelijk. Daarop knielden beide neder en baden; — ook voor den verdwaalden zondaar, voor den verloren broeder en zoon.

Van aandoening vervuld, hadden zich beide ter ruste begeven; een groot gedeelte van den nacht werd echter, niet kommer voor den volgende dag, slapeloos doorgebracht. VAN HARDEN, de eigenaar van hunne woning, had de ongelukkige weduwe in regten vervolgd, en nu, op den eerst aanbrenkenden dag, was de uitvoering van het geslagen vonnis te wachten. Deze VAN HARDEN was een dier rampzalige, door de fortuin begunstigde wezens, aan wien elke aandoening vreemd is, die niet in verband staat met zinnelijk genot. Hij zou wellicht de ongelukkige weduwe niet zoo hard behandeld hebben, indien de brave MARIA zich toegankelijk hadde getoond voor de laffe complimenten, welke hij aan hare schoonheid had gemaakt, misschien om hare deugd te ondermijnen. De zedige ingetogenheid der kuische maagd had nogtans zijne ijdele, anders overvloedige welsprekendheid geheel in verwarring, en hem tot schaamte gebracht. Zoo groot is het vermogen der deugd, dat zij der boosheid zelfs ontzag inboezemt. Van ter zijde, echter, had hij nog meermaals niet onduidelijk te verstaan gegeven, dat MARIA wel middelen had, die hem tot mistel zouden kunnen bewegen; doch ziende, hoe de moeder eenen verontwaardigden blik op hem wierp, en hoe het vrome meisje de oogen nedersloeg, werd hij telkens zoodanig van zijn stuk

gebracht, dat het bloed hem weder naar de wangen steeg. Doch het is gevaarlijk, slechts menschen over zich zelven te doen blozen.

De dag, die met angst verbeid werd, brak spoedig aan. De weduwe DURING was reeds lang vóór de eerste morgenschemering door hare zorg gewekt. Zoo ras het ochtendlicht door de reuten der vensterluiken zijne stralen in het vertrek wierp, stond zij op en ontsloot de ramen, en zag uit in de natuur. Toen knielde zij voor het venster neder en sprak, met blikken ten hemel gericht, tot haren Schepper, en het was haar, of eene vertroostende stem tot haar sprak. Wie ook, wie zou aan gebrek kunnen denken, als hij de weldoende natuur in hare heerlijkheid en onuitputtelijke mildheid aanschouwt. De schaduw van den nacht moge drowige denkbeelden opwekken; de ochtendzon wekt weder een nieuw leven op en nieuwe kracht. Hare verblijdende stralen schijnen even vriendelijk in de schamele hut van den arme, als in het trotsche paleis van den groote dezer aarde. «Mag ik,» dus riep de vrome weduwe uit. «Mag ik, o Gij, Algoede Vader!» uit deze woning uw alles koesterend licht niet meer zien opgaan, in uwe vrije, milde natuur zal wel een plekje voor mij overschieten, om U te aanbidden en te bewonderen, tot dat eenmaal in het vertrouwen op U mijne oogen zich sluiten... Neem dan, o God, mijn schuldeloos kind in uwe hoede!» Nu wendde zij het oog naar MARIA, en zag met genoegen, dat het schemerend licht den bloot der onschuld verbeid, die op hare wangen rustte, terwijl hare ademhaling eenen nog diepen slaap verried. «Bekoorlijke zorgeloosheid der eenvoudige jeugd,» riep zij uit: «Waarom moet eene bittere ondervinding u uit ons hart verwijderen!»

Eindelijk ontwaakte ook MARIA, en hare moeder reeds bezig ziende, haastte ook zij zich om op te staan en zich aan te kleeden. Het geen haar in het beloop van den dag te wachten stond, bracht haar nu wel in eene treurige stemming; doch een geruste, hoezeer korte slaap had hare krachten versterkt. Zij kwamen overeen, zich in de vroegdienst ter kerke te begeven, en daar den Almagtige om uitkomst, althans om kracht naar krachten te bidden. Op den weg daar henen, kwamen haar gewis niet vele kerkliken van weelde tegen. Van de voerkerk maken schier alleen zij gebruik, die onder zorgen insluimeren en met kommer ontwaken: de man, die het zweet zijns aanschijns, voor hem en de zijnen het brood der weten, en de zuinig en vlijtige huismeder, die, door bezigheden eersteld, den

lingen ziet uitstrooijen, valt het niet te ontkennen, dat de gesteldheid der gehoeven in Frankrijk inderdaad nog veel aanbiedt, dat alleziens geschikt is, om ernstige bezorgdheid te verwekken, ook bij hen, die zich zoo gaarne vleijen met eene vreedzame afdoening en oplossing dier belangrijke vraagstukken.

Voorzeker, heeft zich bij onze kiezers blijkbaar eene algemeene strekking en zucht naar vrede geopenbaard, en zal de coalitie juist daarom, zelfs bij eene steeds mogelijke, doch niet te verwachten zegepraal, oneindig moeten verliezen van dat dreigende en oorlogszuchtige karakter, dat zij, nog maar weinige weken geleden, zoo zigtbaar en zoo stout vertoonde; doch dit neemt niet weg, dat de tegenwoordige toestand nog altijd zeer hagehelijk blijft, zoo lang niet de meerderheid zich, op eene onduidelijke wijze, om de banier des graven Molé zal hebben geschaard; en dit wel, niet omdat deze staatsman eerste minister van een groot en magtig rijk is, maar omdat hij de noodwendige vertegenwoordiger is van dat beginsel van orde en vrede, voor welks instandhouding en bevestiging, sinds negen jaren, met zoo veel volharding en bekwaamheden, zoo in mijn vaderland als elders, wordt gestreden.

Intusschen, zoude het verkeerd zijn, nu reeds aan de goede zaak in Frankrijk te wanhopen. In de vroegere handelingen onzer tegenwoordige gezagvoorders, is ten minste eenige waarborg gelegen, dat zij, even als vroeger, ook nu beproeven zullen, aan dezen storm moedig het hoofd te bieden, opdat de bestaande crisis tot beschamijng der revolutionairen moye keeren, en die weldadige vruchten dragen, welke de overgrootste meerderheid van Europa zoo reikhalzend te gemoet ziet.

PARTIS 5 Maart. De telegraaf werkt met eene ongelooflijke snelheid. Het schoone weder begunstigt deze lucht-correspondentie, en dezen avond zal men derhalve bijkans met den uitslag van al de verkiezingen bekend zijn. Elke der partijen acht dien uitslag te zijn uitgevallen in haren geest; zoodat het meest mogelijk is, eene juiste begroting te geven van de sterkte der beide legerkampen.

Volgens het *Journal des Débats*, dat ongetwijfeld het best onderricht kan zijn, waren gisteren avond 268 verkiezingen bekend. (De opgave als per koerier ontvange, in een der dagbladen gegeven, dat er des avonds ten 10 ure maar 254 verkiezingen bekend waren, is dus onjuist geweest.)

Van die 268 verkiezingen zijn, volgens het *Journal des Débats*, 140, gunstig voor het Ministerie, en 126 ten voordeele der coalitie uitgevallen; terwijl men den geest van twee der benoemden nog niet kende.

Onder de nieuw benoemden ontbreken 10 namen van de 221, en 22 namen van de 213.

De 221 tellen 17, en de 213 tellen 12 nieuwe benoemingen. Het spreekt van zelf, dat de dagbladen der oppositie den uitslag geheel anders stellen. Naar hunne berekening, heeft het Ministerie de minderheid. Inderdaad is de zaak deze: dat de eene zoowel als de andere partij de staatkundige gevoelens van sommige afgevaardigden zoodanig acht te zijn, als zij die gaarne wenscht; zonder, dat, evenwel, die gevoelens nog zijn bekend geworden.

Intusschen mag men reeds nu op goeden grond aannemen, dat de nieuwe kamer zal zijn te zamengesteld even als de laatste ontbondene; de sterkte der twee partijen zal, nagenoeg, gelijk staan; de stemmen zullen even zoo verdeeld zijn, en de meerderheid zal niet minder weifelen. Het ministerie heeft, derhalve, in de kiescollegiën niet gevonden den steun en de bevestiging, die het van dezelfde verwacht heeft.

Welk gevolg zal nu die uitslag hebben? — Eene wijziging van het kabinet werd, in de onderstelling der mogelijkheid van eenen uitslag als de-ze, reeds vóór de verkiezingen als stellig aangekondigd; wij gelooven, dat die wijziging thans onvermijdelijk is. De publieke opinie is het op dat punt ook eens; alleen verschilt men nog omtrent de vraag, of de wijziging zal geschieden, vóór of na de opening der kamers.

Dit vraagstuk zal spoedig worden beslist. Ter beurze wilde men, dat het kabinet zoude veranderd zijn, eer drie dagen waren verstreken. Ook was er sprake, dat de heeren Soult, de Broglie en Passy met de samenstelling van een nieuw Ministerie zouden belast worden.

— Bij den bekenden de Potter is eene huiszoeking gedaan. Vele zijner papieren en brieven zijn in beslag genomen, en denkelijk naar België gezonden.

D U I T S C H L A N D.

PRAAG 20 Febr. Sommige personen beweren, dat de generaal Szkrzynecki, met een tractaat van 12,000 fr., leussing in Belgische dienst is aangesteld, en dat hij zelfs die benoeming heeft ontvangen, vóór dat hij Praag had verlaten. (Augsb. Zeit.)

Part. Corresp. FRANKFORT 4 Maart. Men is hier steeds zeer verlangende naar tijding uit Brussel. Naar wij vernemen, zal het Pruisische gouvernement deszels legermacht aan de Belgische grenzen nog versterken. Intusschen hoort men alhier nog niets van het mobiel maken van een bondsleger. Naar het schijnt, wil men het op het uiterste laten aankomen.

Men is hier ook in gespannen verwachting, omtrent de verkiezingen in Frankrijk, en ducht, dat Lodewijk Philips tot concessien aan de coalitie zal moeten besluiten.

S P A N J E.

MADRID 25 Febr. Men verneemt, dat Cabrera te Morella eene samen-zweering heeft ontdekt, ten doel hebbende, om die stad aan den generaal van Halen over te geven; dien ten gevolge heeft hij 450 personen doen fusileren, waaronder verschillende officieren en soldaten. Deze tijding vereischt echter bevestiging.

De Fransche dagbladen bevatten twee uitvoerige officiële stukken betreffende de verzoening van Don Carlos en Marotto.

S T A D S N I E U W S.

De Criminele Reptbank in Holland, heeft op den 7den Maart 1839, Jacobus Mazec, zich ook noemde Gerrit Appelman, schuldig verklaard aan diefstal van vee uit de weide, en zulks na reeds te voren wegens misdaad ten zijn veroordeeld geweest, en hem diensvolgens veroordeeld tot een

jaar tepronkstelling, brandmerk en tien jaren confinement in een raspoef tuchthuis, met de kosten.

176ste KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse, Woensdag 6 Maart.

29ste Lijst: N°. 3393 een prijs van f 1,500. 30ste Lijst: N°. 25004 een prijs van f 1,000; N°. 13068 een dito van f 1,000; N°. 9214 een dito van f 1,000.

GETROUWD. 6 Maart J. F. Brugman, wedn., en C. E. Ritter. — Te Utrecht, 6 Maart, C. Driescher, van Amsterdam, en M. A. Wistrik.

BEVALLEN. 3 Maart. W. G. Pels, geb. Jagtman, Z.

OVERLEDEN. 1 Maart J. D. van der Woude, 41 j. — C. Lauhach, 71 j. — 3 Maart W. D. Gevecke, 9 m. — 5 Maart B. Kroese, 13 w. — M. A. Livio, wed. C. M. Lurasco, 69 j. — Te Ouderkerk aan den Amstel, 3 Maart, J. D. Ruijs, 58 j.

Per Koerier.

Part. Corresp. BRUSSEL 6 Maart, des avonds ten 9 ure.

KAMER DER BELGISCHE AFGEVAARDIGDEN. ZITTING VAN DEN 6 MAART.

Voorzitter de heer Raykem.

Ten 1 ure wordt de zitting geopend.

De secretaris doet voorlezing van onderscheidene petitiën, waaronder eene van den heer Cunoy, commissaris van politie te Venlo, verzeevende, dat in het aangeboden ontwerp van wet, betrekkelijk de naturalisatie der bewoners van de af te stane territorien, die Belgen wenschen te blijven, eene wijziging gemaakt worde, zoodanig, dat ook die beamten, welke uit de gemeente-kassen bezoldigd worden, in het genot van hun inkomen blijven, even als de ambtenaren van den staat.

Na de voorlezing van deze petitiën, deels voor, deels tegen de verbroekeling van het grondgebied, doet de Minister van Binnenlandsche Zaken aanbieding aan de Kamer van verschillende ontwerpen van wet, betreffende plaatselijk belang, waarvan een tot verbetering van den landbouw. Deze ontwerpen zullen gesteld worden in de handen der commissiën, door het Bureau te benoemen.

Vervolgens worden de beraadslagingen over het eindtractaat hervat; het woord is aan den heer Verhaegen, afgevaardigde van Brussel.

Het is, zegt deze spreker, een zonderling schouwspel, dat wij gedwongen zijn aan Europa te geven. Eene natie van gisteren, die nauwelijks vier miljoen zielen telt, is, in zekeren zin, geroepen, om de lotgevallen van geheel ons werelddeel te bepalen. Indien zij wil, het hangt van haar af, eenen algemeenen oorlog te doen ontbranden, door eenvoudiglijk het zwaard uit de schede te trekken; maar ook, zij kan, indien zij dat wil, den algemeenen vrede bevestigen, en mede werken aan de uitbreiding van het geluk, van den voorspoed, en der vrijzinnige denkbeelden, welke in Europa bestaan. Dat wij dan toonen moed te hebben, om de impopulariteit te braveren, ten einde nuttig te zijn aan ons land. Frankrijk, onze zuster, heeft ons verlaten. Hebben wij geloofd, dat het tractaat der 24 art. niet zou worden uitgevoerd, het was, omdat wij hoop hadden, dat Frankrijk ons zoude ondersteunen. Maar thans, nu Frankrijk het tractaat geteekend heeft, gelijk Rusland, Oostenrijk, Pruisen en Engeland hetzelfde geteekend hebben, van waar zouden wij nu nog hoop kunnen ontleenen, om de voorwaarden gewijzigd te zien, die men ons heeft opgelegd. Frankrijk heeft gedoopt, dat Polen den doodsnijs gaf, en het zou ook gedoopt, dat België ten onder wierde gebracht. Welke ook de maatregelen der oppositie mogen zijn, dit is zeker, dat wij den bijstand van Frankrijk hebben verloren. Men meent nog, dat de uitslag der verkiezingen het Fransche kabinet zou kunnen om verze verwerpen; maar indien dat zou ware, ook dan hebben wij niets te hopen van dezen kant. Het Ministerie Molé beschouwt het tractaat der 24 artikelen als een regt; een Ministerie Thiers, een Ministerie van de linker zijde, elk Ministerie zal het beschouwen als een belang voor Frankrijk, zich niet te wikkelen in vijandelijkheden tegen geheel Europa, met het eenige oogmerk om eenige uren gronds voor België te behouden.

Ik zelf, gaat de redenaar voort, beklagt den afstand, dien wij van de ongelukkige bewoners van Limburg en Luxemburg te doen hebben. Met fierheid zie ik de verontwaardiging, welke mijn vaderland vervult, nu het gedwongen is zijne broeders te laten vargen. Maar, mijnheeren, bedenkt het wel, de Conferencie heeft ons dien afstand niet gevraagd; zij heeft ons dien bevolen. In den staat, waarin België zich bevindt, zonder bescherming, zonder steun, hebben wij van twee zaken slechts eene te kiezen: zij zijn deze, het tractaat aan te nemen, of te verklaren, dat wij gereed zijn te sterven met de wapens in de hand, en het tractaat te verwerpen. Tusschen deze beide uitersten is geen middenweg open. Maar het vraagstuk, gelijk de minister van oorlog dit alreeds gezegd heeft, is geen vraagstuk van eer. Eene bloote vertoening van wapenpraal zou de nationale eer niet redden; zij zou, integendeel, ons tot eenen spot maken van alle de beschaafde volken. Na deze inleiding, doorloopt de spreker den commercieën en financieën toestand des lands. Hij verklaart te zijn vreemd aan elke industriële onderneming, en alzoo boven het verwerp van zijne eigene belangen te verdedigen. Maar hij is geen stelselmatig vijand van alle materieel belang. Hij gewaagt van den voorspoed, dien België genoten heeft, en poogt aan te toonen, dat het dien voorspoed te danken heeft gehad aan de Algemeene Maatschappij, en betuigt zich te verwonderen over de aanvallen, waaraan deze instelling heeft bloot gestaan. De achtenswaardige spreker, die zijne aanvallen tegen haar heeft gericht, heeft de taal der ondankbaarheid gesproken.

(Verschillende stemmen. O! O! Geweldige opschudding.)

De heer de Smet. Men zal u antwoorden.

De heer Doignon. Het is onbetamelijk.

De heer Verhaegen. Gij moogt mij antwoorden, indien gij zulks begeert (Ja! Ja!); doch de Kamer zal mij niet beletten om mijne rede te vervolgen.

De Voorzitter. Ik verzoek der Kamer, om niet in de rede te vallen.

De heer Verhaegen gaat daarop voort, en betoogt, dat België niet bestaan kan, zonder den vrede. De Mogendheden weten zulks, en het is daarom, dat zij onbeschoornd aan België zijne broeders ontnemen en zijn grondgebied verminderen. Men zegt, wij moeten tegenstand bieden; maar vermogen wij zulks? — Met betrekking tot den tegenstand, is de toestand van België minder gelukkig dan in 1330. In 1330 bestond de Engelsch-

Fransche alliantie, maar tegenwoordig is die alliantie verzwakt. Wij moogen niet alleen geen vertrouwen meer stellen op de ondersteuning van Engeland, in verbond met Frankrijk, maar wij hebben zelfs niet meer te rekenen op de ondersteuning van Engeland tegen de Fransche aanmatiging. Uit een materiële oogpunt echter, is de toestand van België beter. De bloei des lands heeft verbaazende voortschreden gedaan. Doch, kunnen wij daarom ons tegen geheel Europa verzetten? Is het mogelijk, Limburg en Luxemburg te behouden, door middel van opoffering; dat men die opofferingen doe: dan natie zal zich de zwaarste lasten daartoe getroosten. Het geheele aanzien des lands echter mogen wij niet in de waagschaal stellen; de mensch kan sterven, als het noodig is voor zijne eer; doch eene natie sterft niet. Ach! indien wij ons geschild met Holland zelven mogten verveelen! — Ik zou dan onzen soldaten toeroepen: Vliegt henen en wrekt de eer van België! Maar neen, Holland versteekt zich achter de bataillons der Conferencie, en zoude België durven aanraden, om met geheel Europa den strijd te ondernemen.

Na verklaard te hebben, dat de tegenstand onvermijdelijk aan België hetzelfde lot zonde herokkenen, hetwelk Polen ondergaan heeft, vaart hij hevig uit tegen de staatkunde, door het Ministerie gevolgd, en vraagt aan hetzelve opheldering van de millioenen, die nutteloos zijn uitgegeven, en van de declinatie des volks, die hetzelve zoo geheel doelloos heeft uitgeloofd. Vervolgens besluit hij met te zeggen, dat de tegenstand tegen Europa geen daad zijn zou van moed, maar van volslagen dwaasheid.

De minister van Buiten- en Binnenlandsche zaken volgt den heer Verhaegen op. Hij doet opmerken, dat het gouvernement, toen het tractaat door Holland was aangenomen, van drie zaken te kiezen had: de aanneming van het tractaat, de weigering van het tractaat, of het zoeken om tijd te winnen, tot het verkrijgen van wijzigingen. Het gouvernement heeft zich tot het laatste bepaald, en, om dit te bewijzen, tracht de minister, na de geschiedenis der onderhandelingen te hebben geschetst, duidelijk te maken, dat men, zulks doende, nog hoop had het Territoir tegen een schadeloosstelling in geld te behouden, of indien deze laatste hoop vervlogen ware, alsdan nog verwachten mocht eene combinatie te zullen uitvinden overeenkomende met de bedoelingen van het Deutsche verbond. Indien het gouvernement heeft toegegeven aan de meeningen des volks, het is geweest, omdat zulks dienstbaar was tot bereiking van hetgeen algemeen werd gewenscht.

De sympathie, welke zoo levendig in de adressen der Fransche Kamer werd uitgesproken, en de vergoeding, die België geneigd was aan te bieden, gaven nog eenige hoop. Had België, daarentegen, reeds op dat tijdstip blijken van outmoediging laten doorstralen, had het doen zien, dat men besloten was zich te onderwerpen, dan, en te regt, zouden geene woorden tot afkeuring van het Ministerie sterk genoeg geweest zijn.

Aldus voortgaande, poogt de minister het gedrag van het Ministerie, gedurende den loop der onderhandelingen, te regtvaardigen. Hij betreurt geene betere voorwaarden te hebben verkregen; maar hij heeft de zaak van Limburg en Luxemburg met warmte en volharding voorgestaan. Het heeft het Ministerie ontbroken, noch aan wakkerheid, noch aan stelsel, noch aan moed. Hij herinnert vervolgens aan het voorbeeld van het Congres, dat verklaard heeft, zich nimmer aan den wil der vreemde Mogendheden te zullen onderwerpen. Welnu, roept hij uit, die zoo plechtige verklaring werd, slechts weinige dagen later, gevolgd door de aanneming der 18 artikelen, welke Luxemburg van België afscheidden, zonder andere hoop te laten van hereeniging, dan langs den weg der onderhandelingen.

De heer Dumortier. Dat is niet juist.

Men heeft ons van Polen gesproken, hervat de minister, de zaak van Polen is in het Engelsche Parlement en in de Fransche kamers met geestdrift bepleit. De nationaliteit van Polen zal niet ten onder gaan, riep men uit, en gij weet, wat er van geworden is. Het is bekend, Polen bevond zich in eenen wanhopenden staat; het moest verwinen of sterven. Gelukkiger zijn wij, die thans nog beraadslagen over een tractaat van vrede, zonder eenen oorlog te voeren te hebben. De geschiedenis kan Polen vereeren, maar zij zoude minder toegevend zijn jegens ons. Indien ook de Mogendheden vernemen, dat wij onze hoop wilden vestigen op de kansen van eenen krijg, er is geen twijfel aan, dat andere maatregelen zouden volgen.

De heer Beerenbrouck beklagt zich over het gedrag van het Ministerie, dat de Kamers en het volk heeft geroept, om zoo levendig derzelver gevoelens te doen kennen. Toen men zag, dat het gouvernement weigerde den generaal Skrzynecki weg te zenden, moest men wel gelooven, dat hetzelfde voornemens was tegenstand te bieden; tot dat twee ministers zich uit het kabinet verwijderden, en het nu blijkbaar werd, dat men slechts eene comédie vertoonde.

Wijders beklagt zich ook de spreker daarover, dat de minister weigert, om op het bureau de stukken neder te leggen, van welke men mededeeling heeft gevraagd. Woorden, zegt hij, zijn niet genoeg, er worden bewijzen gevraagd; en daar men de stukken weigert, zoo blijkt ons, dat het kabinet de zaak des lands slecht verdedigd heeft.

De spreker beweert vervolgens, dat hetgeen men in 1830 heeft gedaan, ook thans geschieden kan, zonder den oorlog te veroorzaken. Neen, België verlaat zijne broeders van Limburg en Luxemburg niet; want, nauwelijks zou dat geschied zijn, of de buitenlandsche Mogendheden zouden nog andere eischen doen. Als men zoo gemakkelijk voor de bedreigingen der Conferencie zwicht, zal België zich aan nog aan andere beleedigingen blootstellen. Men zal ons noozaken, zegt hij, onze instellingen te wijzigen; men zal terug komen op het tractaat van 1815, en de restauratie.

Men zegt, dat men zich alsdan op de aanneming van het tractaat zal beroepen; maar wat zeggen tractaten? Is de nationaliteit van Polen niet ook bij tractaten bepaald? Polen bestaat niet meer. Wat den oorlog aangaat, ik geloof er niet aan, zegt de spreker: welke zijn de legers, die het vonnis aan ons zouden voltrekken?

De redenaar vooronderstelt wijders, dat, bij den tegenwoordigen toestand van Europa, geene mogendheid den oorlog durft ondernemen, en zegt, dat hij er nog verre van af is, het plan van naturalisatie als een voordeel te beschouwen. De Luxemburgers, gaat hij voort, zullen de aanbiedingen van het gouvernement niet aannemen. België zal te zeer onteerd zijn, dan dat men nog Belg zou willen blijven. Wat hem betreft, hij zou daar blijven, waar hij geboren werd. «Geloof,» mijne heeren, dus eindigde hij, «dat mijne woorden door eene innige overtuiging zijn voortgebracht. Ik hoop nog, dat gij weigeren zult het tractaat aan te nemen. Intusschen,

hij ons verlaten. Toen hij dit besluit aan mijnen vader bekend maakte, ontstelde deze, als of een welbeminde zoon afscheid van hem nam, en wat ik er bij gevoelde, laat zich niet uitdrukken. Na eenige oogenblikken van stille verbazing, vroeg mijn vader hem naar de reden van zijn vertrek, en hij antwoordde, met eene opregtheid, welke, indien zulks mogelijk ware geweest, mijne gevoelens voor hem nog zoude verdubbeld hebben: «Het berouwt over vroegere misslagen heeft mij herwaarts gevoerd; en ik wil de gelegenheid ontvleeden, om nieuwe te begaan, die mij uwe achting zouden doen verliezen, en met een duurzaam verwijt van ondankbaarheid beladen. Gij zijt een rijk man; maar uw grootste rijkdom bestaat in uwe geliefde dochter. Indien ooit het denkbeeld in mij konde opkomen, haar aan u te onttrooven, zou ik mij onwaardig maken de aarde te betreden; en echter bemin ik haar, zoo vurig als men ooit beminnen kan. Ik kan niet verwachten, dat gij al uwe voornemens met haar zoudt opofferen. om haar aan mij te schenken. Voor hare rust, voor de uwe, en voor de mijne, moet ik mij verwijderen; — ik wil ongelukkig worden, als het zijn moet, maar niet ten tweeden male misdadig.» — Mijn vader was door zijne openhartige bekentenis, hoe onverwacht die hem ook voorkwam, innig getroffen; maar mijn vader was een edel mensch, die veel eer geneigd was, om zijne veroordeelen dan zulk eene braafheid op te offeren. «En wat zijn uwe gevoelens, JENNY,» vroeg hij mij. Hoe zeer ik altoos mijn volle vertrouwen aan hem geschonken had, wilde echter de belijdenis van mijne liefde niet van mijne lippen vloeijen; ik durfde mijne oogen niet openen; maar mijne wangen gloeiden, en mijne ontroering deed hem genoege verstaan. Hij nam mij bij de hand, en zeide tot den jongeling: «Zij zal de uwe zijn, indien gij mij opheldering kunt geven van de misslagen, waarvan gij gesproken hebt.» — En nu bekende de jongeling, dat zijn loszinnig gedrag zijne moeder veel verdienst en kommer had veroorzaakt, en dat hij haar had verlaten. — De weduwe DURING, wier verwachting al hooger en hooger geklommen was, kon zich nu niet langer bedwingen, en riep uit: «Mijn zoon! ja, het is mijn zoon! o leeft hij nog, waar is hij?» — «Ja,» antwoordde de vreemdelinge: «Ja, het is uw zoon, mijn echtgenoot; in wiens heit ik mij de gelukkigste vrouw mag rekenen; zoo als ik God bad, dat hij u tot de gelukkigste moeder moge maken. O, kon ik u verhalen, hoe hij altijd om u gedacht en zich om u bekommerd heeft.

tijd in de oppassing harer kinderen doorbrengt, en, terwijl de rijken zich nog in het dons omwentelen, hare nachtrust verkort, om in het vertrouwend gebod tot God bemoediging te vinden. In zoodanig gezelschap volbrachten zij hare bedevaart; maar ook hierin vonden moeder en dochter eenige verademing. «Onoverkomelijk,» dachten zij, «is zeker het leed, waartegen wij des Hemels bijstand gaan afsmeeken; maar hoe zwaar, misschien, hebben zij te dragen, die met ons gaan, en God zal echter hen niet ongetroost laten. Dat ook wij niet twijfelen aan zijne goedheid en gunst.

De plengte stilte, slechts door het gefluister der biddenden eenigzins gestoord, werkte in de gemoederen eene kalme, die het vertrouwen op den Allerhoogste versterkte; ieder boezemde zijne verzuchtingen in zijne bijzondere stemming uit; maar allen waren er zeker van door den Eénigen gehoord te worden. Dit besef bracht vooral gerustheid in het hart van de weduwe. Een geruisch achter haar deed haar de oogen opheffen, en zij zag eenen man van deftig voorkomen haar voorbij gaan. De twijfelachtige blik, dien hij op haar wierp, ontroerde haar, en, alsof hij in diepe aandacht nederknield, wendde hij echter van tijd tot tijd, als bekommerd, het hoofd om, en zag haar aan. Duizenderlei gedachten ontwaakten nu in den geest der weduwe; zij waagde het ondertusschen niet, daarvan iets aan hare dochter te zeggen; ook kon zij geene woorden vinden, om te verklaren, wat in hare ziel omging.

Nadat de dienst geëindigd, en zij weder met hare dochter te huis gekomen was, borst zij in tranen uit. Te vergeefs trachtte MARIA de oorzaak daarvan te ontdekken; al, wat zij kon uitbrengen, was: «Zal ik hem nog eenmaal op deze wereld wederzien?» en dan werden hare woorden weder door snikken afgebroken. Hare ontroering was niet weinig vermeerdert, doordien zij bespeurd had, dat de vreemdeling haar was gevolgd, en haar niet verlaten had, vóór dat zij hare woning weder was binnen getreden.

Vreuchtelos zocht MARIA de sombere gedachten, door welke hare moeder inleid werd, te verstrooijen, of derzelver oorsprong te gissen: maar ook in haar dit mogelijk ware geweest, zij hadden nog zoo vele redenen, om h. volgende van den dag niet angst te gemoet te zien. Op eens hoorde zij ruytig voor de deur stil staan en vervolgens aankloppen. MARIA opent, en tot hare verbazing eene dame uit het rijtuig stappen, die naar de weduwe DURING vraagt. Zij leidde de vreemdelinge binnen, en

hare verbaasdheid vermeerdere nog, toen de dame eensklaps hare moeder omhelsde, die daarover ten hoogste was ontsteld. «Wie heb ik de eer voor mij te zien?» vroeg de verwonderde weduwe. «Iemand, die u nader bestaat, dan gij wel zult vermoeden... vergun mij een weinig tot mij zelve te komen... de blijdschap, u te zien, heeft mij zoo diep ontroerd! o Goede vrouw... moeder, moge ik zeggen!» Hier bestierden de woorden op hare lippen, en stonden hare oogen vol tranen.

Intusschen was de verbaasdheid der goede weduwe en van MARIA ten top geklommen; zij wisten niet, wat zij van deze vreemde ontmoeting zouden denken: hoewel zij er dan ook zich meer goeds dan kwaads uit voorspelden. Na eenige oogenblikken, waarin zij elkander sprakeloos hadden aangezien, ging de vreemdelinge voort: «Mijn bezoek zal u met regt verwonderen, en ik beken, dat, hoe hartelijk ik ook verlangd heb u te zien, ik thans verlegen ben, hoedanig aan mijne zending te voldoen.» «Uwe zending, mevrouw!» «Vergeef mij... het is zeker moeilijk eene onbekende op het eerste gezigt te vertrouwen; maar ik verzeik u nogtans, dat gij u in mij niet zult bedrogen vinden, en zonder dat gij een vol vertrouwen in mijne woorden stelt, zal ik niet kunnen slagen.» Hierbij vatte zij de hand der weduwe en ging dus voort: «Ik ben niet hier geboren: mijn vader was een planter te Demerary. Ik zal u niet met mijne bijzondere lotgevallen ophouden, dan voor zoo verre zij een derde betreffen. Het zal u ontnent zestien jaren geleden zijn, dat een jongeling, met eenen aanbevelingsbrief aan mijnen vader, in de volkplanting aankwam. In den post, waarin hij geplaatst werd, betoonde hij zoo veel ijver en oplettendheid, dat hij spoedig bevorderd werd, en het duurde niet lang, of hij verwierf het volle vertrouwen van mijnen vader, wien hij, door zijne kundigheden, opmerkzamen geest, vlugge bevattijng, en bovenal getrouwe gehechtheid, schier onontbeerlijk werd. Toen hij tot ons kwam, was ik een meisje van elf jaren, en deelde met kinderlijke onnoozelheid in de gevoelens van mijnen vader voor hem; gelijk ook hij niets verzuimde, wat mij genegen kon geven. Ongemerkt gingen mijne kinderjaren voorbij, en andere gevoelens dan die eener zorgeloze onnoozelheid welden in mij op. De jongeling moet dit ook bespeurd hebben, en terwijl hij niet kon denken, dat mijn vader, een der rijkste planters, de hand van zijne eenige dochter, en eenigst kind, aan iemand geven zou, die gerne belangrijke fortuin bezat, wilde

Daarom gij het mogt aannemen, men zal dan zich moeten onderwerpen, doch dit neemt niet weg, dat het goed recht aan onze zijde is. » De heer Vilain XIV nam daarop het woord, en sprak ten voordeele van de aanneming, doch zoo snel, dat het onmogelijk was, de woorden des sprekers nauwkeurig op te zamelen. In het breede joggende bij in zijne redevoering de thesist uit te zetten, dat eene Mogendheid als België eerst zachten moest zich te doen erkennen, en naderhand zich door zijne verdiensten en aanwinsten achtervolgelyk te vergrooten. Hij eindigde met te zeggen, dat België zich slechts met een omsluitend gelaat onderwerpen mocht, om zijne broeders te begeven. De heer Renesse, die den heer Vilain XIV, op het spreekgestoelte volgde, verwachtte niet, dat het Ministerie, na de stemming over het verdrag, den moed zou hebben, de aanneming van een tractaat voor te stellen, dat de eer, de waardigheid en de dierbaarste belangen van het vaderland kwetst. Ware het Ministerie niet voornemens geweest, om de onbetrouwbaarheid en onschendbaarheid van het grondgebied te verdedigen, had het den moed en de rondheid moeten betoonen, om zulks te zeggen. Hij voedde de hoop, dat ten minste de Kamer genoeg vaderlandsliefde zou hebben om het tractaat te verwerpen. Daarna sprak de heer Heye-Hoys, afgevaardigde van de stad Gent, in redevoering uit, die langer dan een uur duurde, in welke hij de onbetrouwbaarheid der aanneming van het tractaat betoogde. Ten 5½ werd de zitting, tot morgen ten twaalf ure, opgeheven. Brussel blijft geheel rustig. Het is heden de derde dag der openbare beschikkingen, en nog kan men het einde derzelve niet voorzien. Tot hier hebben de beide partijen hunne wederzijdsche krachten behouden; dat wil zeggen: de partij voor de aanneming telt nog 52 of 53, en die tegen de aanneming 44 of 46 stemmen. Behalve deze zijn er 6 of 7 leden, die nog geen partij hebben gekozen. Het is echter van belang, hierbij op te merken, dat de definitieve stemming zich naar den uitslag der verkiezingen van de Fransche Kamers zal regelen; want, zoo het Ministerie Molé de meerderheid niet verkrijgt, dan zal waarschijnlijk een gedeelte der vertegenwoordigers, die thans vóór de aanneming hebben gestemd, met die, welke tot heden nog geen partij gekozen hebben, tot de partij van den verstand overgaan. Op het oogblik vernem ik, dat aan drie regementen cavalerie en twee regementen infanterie bevel is gezonden, om naar hunne garnisoenen terug te keeren. Belg. 5 pCt. 99½; 4 pCt. 89½; 3 pCt. 69½; Ardoins 17½ g.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 7 Maart, 4½ ure.			volg. de Soc. tot nut des Obligat. Handels.			volg. de Effecten-Societeit.		
	van	tot	geho-	van	tot	geho-	van	tot	geho-
Werkelijke Schuld... 2½	54½	55	54½	54½	55	54½	54½	55	54½
Dito..... 5	100½	101½	101	101	101½	101	101	101½	101
Uitgestelde dito... 1	78	78½	78½	78½	79	78½	78½	79	78½
Kansbiljetten..... f	26½	27½	26½	26½	27½	26½	26½	27½	26½
Amortisatie-Syndic... 2½	94½	95	94½	94½	95	94½	94½	95	94½
Handel-Maatschappij 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Nieuwe dito..... 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Nieuwe dito 1837... 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Entrepôt-Dok..... 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Oost-Ind. Leening... 4	97½	98	97½	97½	98	97½	97½	98	97½
Dito..... 5	97½	98	97½	97½	98	97½	97½	98	97½
Aandeelen Kansb... 4	95½	96½	96	96	96½	96	96	96½	96
Spoorweg Haarlem... 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Aand. Bijn-Spoorw... 4½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Inschrijving G. B... 3	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Inschrijving Dito... 3	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Leening Ardoins... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito onbep. Stuk... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Passive..... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Deferred..... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Fransche Uitgestelde 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Engelsche dito... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Obblig. te Londen... 3	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Certific. bij L. & B... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito Fido & Co... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito te Londen... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Aandeelen Tavolier... 3½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito te Parijs... 3½	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
IL & C. 1788, 1816... 5	105	105½	105½	105½	106	105½	105½	106	105½
Dito 1829, 1839... 5	105	105½	105½	105½	106	105½	105½	106	105½
Dito 1831, 1833... 5	98	98½	98½	98½	99	98½	98½	99	98½
Obblig. te Londen... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito te Hamburg... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Inschr. in Assign... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Certific. van dito... 5	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Aandeelen a fl. 300... f	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito a fl. 500... f	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito R. 56... f	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Reg. Londen 1830... 4	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Aandeelen a fl. 100... f	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Dito a fl. 200... f	175	175½	175½	175½	176	175½	175½	176	175½
Metaliek..... 5	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Dito..... 3	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Dito te Londen... 5	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Dito te Londen... 5	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Wenerb. Gold & Co... 5	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Dito..... 4	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
N. Ween. Aand. fl. 500... f	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Obblig. te Londen... 3	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½
Dito dito..... 5	78½	79	78½	78½	79	78½	78½	79	78½
LISSABON Hope & Comp... 5	99½	100	99½	99½	100	99½	99½	100	99½
Aand. bij loting... f	103	103½	103½	103½	104	103½	103½	104	103½

den dag ging om, zonder dat hij den vorigen wensch uitte, u weder te geven, en uwe vergiffenis te verwerven. Doch ik moet u nog verhalen, dat mijn vader in zijne ophefderingen genoegzaam en ons vereenigde. Vroch- teloos bleven echter onze naspelingen, om iets van u te vernemen, ofschoon ik daartoe zelfs eene niet onbelangrijke som overmaakte. Wanneer de laatste heer overviel, dat hij misschien reeds gestorven waart, dan was mijn liefde nauwelijks toereikend, om hem te troosten. Zoo dikwijls, mijn vader, zoo hartelijk sprak hij van u, dat ook ik u met kinderlijke liefde leerde beminnen, en, even als hij, reikhalste, om u te zien. Zoo mijn vader nog leefde, moesten wij dit verlangen bedwingen. Ein- delijk, o, vergeet mij deze tranen, welke ik zijner nagedachtenis wijde; ze zullen aan de liefde, die ik u reeds toedraag, niet te kort doen — een- maal sloot mijn vader zijne oogen; wij betreurden hem hartelijk, en het sloot op Demerary had voor ons geene bekoorlijkheden meer. Wij be- troeven ons om onze vaste bezittingen te verkoopen, en naar herwaarts te verhuizen, alwaar wij hoopten en den Hemel smeeften, u nog levend te mogen zien. God heeft ons verhoord, tot hiertoe waren onze naspelingen vruch- teloos; maar heden morgen zag mijn echtgenoot u in de kerk, hij volgde u, en schreeuwde; doch had den moed niet om u te komen, alvorens hij u niet zag, dat hij hem uwe vergiffenis geschonken had. » Varig klemden mijn zoon! mijn geliefde zoon! waar is hij! » en eene haar met vreemd geworden stem klonk haar toen in de ooren: « Aan uwe zijde, dierbare moeder! » en zij zag den lang betreurden zoon weder.

DE BEZETENE VAN BURGOS.

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 7 Maart, 1839.

De aandacht der beurs blijft steeds geheel op de verkiezingen in Frankrijk en de debatten in de Belgische Kamers gevestigd, daar geen van beide nog eenige gunstige resultaat hebben opgeleverd, was de stemming in Binnen- landsche algemeen iets slaauwer; in Integralen en Kansbiljetten werden eenige posten ter realisatie verkocht, waardoor de eerste, ondanks het vastere merk van Londen, tot 54½, en de laatste tot f 26½ zijn teruggegaan. Aand. Handel-Maatschappij blijven, bij eenigen handel, ½ lager.

In Buitenlandsche Fondsen was weder algemeen weinig handel; Ardoins iets slaauwer.

Ter benrce wilde men weten, dat het Ministerie Molé zijn ontslag bereids had ingediend, doch dat hetzelfde door den Koning Louis Philippe nog niet was aangenomen. Omtrent de verkiezingen zeide men, dat de tot dus verre bekende uitslag was 222 voor het Ministerie, en 212 voor de coalitie.

Uitgest. Schuld. adm. Rotterdam, 1½ pCt. Griekenl. bl. a f 500. 13. Coupons Griekenl. roode onb. en enk. f 2½. Dito Columbia enk. f 3½. Dito Ard. Nov. 1837, Mei en Nov. 1838, 12½.

Koers van het Geld. Beleging 4. Prolongatie 5, 4½. Wissel-Disconto 3 pCt. Prijzen ten 5 Ure: Integralen 54½. Kansb. f 20½. Handel-Maatsch. 175½ a ½. Ardoins a f 85. 17½ a ½.

ROTTERDAM, 5 Maart. Wisselk. Londen 2/m f 11.87½, k. f 11.95.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN 4 Maart.			
Consols op tijd. 3	93½ a 94	Spanj. Ard. m.c. 5	19½ a 20
Brazilië..... 5	80½ a 81	Passive..... 5	4½ a 5
Mexico..... 6	23½ a 24½	Delcred..... 5	8½ a 9
Columbia 2=L. 6	29 a 30	Portugal..... 5	34½ a 35
Peru..... 6	17½ a 18	dito..... 3	21½ a 22
Denemarken... 3	78 a 79	Holland..... 2½	55½ a 56
Rusland..... 5	112 a 113	dito..... 5	103½ a 104
		dito O. I... 5	100½ a 101

PARIS, 5 Maart.

Inscr. op uitt. 5 pCt. 111.05.

dito contant. 5 » 110.95.

dito op uitt. 3 » 79.10.

dito contant. 3 » 79.05.

Bank-Actien... 2620.

De verkiezingen houden aller aandacht bezig, en daar dezelve niet zeer gunstig voor het Ministerie schijnen, zoo leden Fransche Fondsen op nieuw eene prijsvermindering; 3 pCt. daalden tot 79.05, en 5 pCt. tot 111. Ardoins waren zeer gevraagd a 20½. Belgische 5 pCt. zijn genoteerd 101½, en 3 pCt. 69.45. Na de beurs: 3 pCt. Fransche Fondsen 79.10. Wisselk. 1/m 57½, 3/m 57½.

ANTWERPEN, 6 Maart.

Metaliek..... 5 » 107.

Partialloten... f 470.

Loten fl. 500. » 815.

Pol. Lot. 1500. » 139½.

dito 300. » 120½.

Nassau Loten... » 21½.

In Ardoins was gisteren avond eenige handel, a 17½, ½; heden was de omzet daarin zeer gering; de prijs opende 17½, klom tot 17½, doch, aangezien zich op dien koers vele verkopers vertoonden, blijft dezelve weder 17½ g. ½ p.; de koersen van Londen en Parijs waren beide bekend. Bel- gische Fondsen waren minder gewild, en de prijzen iets lager; 5 pCt. 99 p., 4 pCt. 89 p., 3 pCt. 69½. Societe de Commerce 93½. Aand. in de Bank voor de Volksvrijt 96 p.

BRUSSEL, 6 Maart.

De koersen der Fondsen waren heden iets slaauwer; 5 pCt. 99½ p., 4 pCt. 89½, 3 pCt. 69½ p. Ardoins bleven met weinig handel als gisteren, 17½ koers.

BRUXELLES, 2 Maart.

Pruss. Leen... 4 pCt. 102½.

Loten dito... » 70½.

 Metaliek..... 5 » 109½. | Holland..... 2½ » 53½. || Loten fl. 500. » 138. | Kansbiljetten... » 3½. | Restanten..... » 3½. | Napels, Falcon... 5 » 93½. |
| Bank-Actien... 1016. | Russ. Londen... 5 » 112½. | dito Hamb... 5 » 108½. | dito 1831en 33. 5 » 103½. |
| dito Hamb... 5 » 108½. | dito 1831en 33. 5 » 103½. | | |

De handel in Effecten was heden, tot grootendeels hogere koersen, in Pruisische levendig; in vreemde zeer beperkt. Wisselk. Amst. k. 140½, 2/m 139½.

FRANKFORT A/M, 4 Maart.

Metaliek..... 5 pCt. 100½.

dito 3 » 80½.

Bank-Actien... f 1782.

Loten fl. 500... » 135½.

De koers van Amsterdam iets slaauwer zijnde, gingen Integralen ½ in prijs terug. In Ardoins was zeer veel kooplust, waardoor derzelver koers ½ hoger liep. Van Oostenrijksche Fondsen blijft voortdurend veel vraag naar Weener Bank-Actien, en werd daarvoor f 6 hoger besteed.

WIEN, 28 Februarij.

Metaliek..... 5 » 106½.

dito 3 » 80½.

dito 2½ » 59.

dito 1 » 25.

WISSELKOERSEN. 7 Maart 1839.			
	Geld.	Papier.	
Parijs kort	57	PortaPort 3/m	43
» 2/m	56½	Genua 2/m	49½
Bordeaux kort	56½	Livorno »	30½
» 2/m	56½	Napels »	80
Madrid 3/m	101½	Petersb. »	11
Cadix »	102½	Weenen 6/w	36½
Seville »	101	Augsburg »	35½
Bilbao 3/m	101	Frankfort »	39
Lissabon 3/m	43½	Rotterdam	pCt.

Eindelijk viel hij geheel afgemat, naast zijne vrouw, neder, die zich op een heuvel had gezet, en begon zeer verwarde taal te spreken.

« Ziet gij wel, » riep hij tegen zijne vrouw, naar den purperkleurigen horizon wijzende, « die vlammen, die heilsche vlammen, waarvan de pas- toor dezen morgen sprak, zijn gewis even zoo. Zie eens, hoe zij gloeien. Neen, ik wil niet met de duivelen in de hel branden; ik wil mij met onzen buurman ISQUIERDO verzoenen! »

DAMASAN ESTAVAN, dus heette zijne gade, wendde al hare overredings- kracht aan, om hem van zijne dwaling terug te brengen, doch hoe meer zij hem van zijne verkeerdheid poogde te overtuigen, des te sterker bleef hij bij hetgeen hij beweerd had, en zijne verbolgenheid verkeerde in woede.

« Kom, » zeide DAMASAN eindelijk, hem bij den arm nemende, « ga mede naar huis; ik heb eenen lekkeren schotel erwten gered gemaakt. »

BARRIO raapte zijne hoofvork, die hij had weggeworpen, op, en liet zich werktuigelyk door zijne vrouw geleiden, steeds uitroepende: « ik zie de duiv- elen, ik zie de duivelen. »

Kort daarna begaf BARRIO zich naar den pastoor, en deze keurde zijn voornemen, om zich met zijn buurman te verzoenen bij uitnemenheid goed. BARRIO beloofde dan ook, dat zulks des anderen daags zou plaats hebben. De landhouwer bragt den geheelen nacht in hevige ontroering door, en toen hij des anderen daags den horizon weder even gloeiende dan te voren zag, verdubbelde zijne angst. « Daar zijn de boosen geesten weder, zij houden mij vast, zij dooden mij. » Gilde hij, greep eene zware steel van eenen hoefvork, en liep de straat op, bij herhaling uitroepende: « de boose geesten vermoorden mij. » Driftig snelde hij naar de woning van zijnzen vader, klopte hevig op de deur en riep hem, geweldig schreeuwende. Als hij sprak, waren zijn oogen verwilderd, zijne gestalte als van angst ingekrompen en stond het schuim hem op den mond. Zijne vrouw, hem in dien staat ziende, deed al, wat mogelijk was, om hem in huis terug te brengen, doch hij gaf haar met den stok eenen zoo hevigsten slag op den arm, dat zij hem los moest laten, en daarna eenen op het hoofd, waardoor zij gevoelloos ter aarde stortte.

Hierop snelde hij naar den dorschvloer van zijnzen vader, alwaar hij den opden man bezig vond, met koren te dorschen, en riep: « lieve vader, kom mij ter hulp! ISQUIERDO wil mij vermoorden! »

Alloep der publieke Veiling van KATOEN, 6 Maart 1839:			
	Verkocht.	Opgesloten.	
489 pakk. New-Orleans.....	20 p. 43 c.	469 p. 42½ a 46 c.	
68 » en bal. Texas.....		68 » 41 a 43 c.	
28 » Georgia.....	14 p. 32 c.	14 » 43 c.	
185 » Surinaamsch.....		185 » 54 a 60 c.	
26 » dito miskleurig.....	21 p. 37 a 37½ c.	5 » 40 c.	
26 » dito vuil.....	16 p. 30 a 30½ c.	13 » 20 a 30 c.	
29 » Curaçao.....		25 » 55 a 60 c.	
9 » dito miskleurig vuil.....	9 p. 43 c.		
199 » Carthagen.....		199 » 29 a 30 c.	
26 » Suratte.....		25 » 27½ c.	
30 ser. Buenos-Ayres (in pitten) ..		30 » 5 a 8 c.	

SCHIEPVAART EN HANDEL.

AMSTERDAM.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip de Goede Vrede, Kapt. C. Zaal, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het schooner kofschip Amsterdam, Kapt. Cornelis Abra- hams Jr., van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. driemaast galjoetschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gek. brikship Pieter Eduard, Kapt. M. Jur- gensen, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Naar SURINAME, het tweed. barkschip Maria Frederika, Kapt. K. B. de Weerd, van Amsterdam. Adres bij Hoyman en Schuurman.

Scheepstijdingen.

Gepreaid 24 Febr. op 49° N. br. en 4° W. l.: het schip Linra, Kapt. ...., v. Antwerpen n. Montevideo; 1 Maart bij Lezard: Edgcombe, Kapt. Roberts, v. Antwerpen n. Gloucester.

De Ever Lina, Kapt. M. Lange, v. Hamburg n. Amsterdam, is, volgens particulier berigt, met nog eene paal-Ever, den 4 Maart te Ameland bin- nengekomen.

Het schip Anna Clara, Kapt. Ekamp, v. Genua n. Amsterdam, te Enna- zijl binnen, en sedert tot achter Oostmahorn verzeild, heeft den 3 Maart van daar de reis voortgezet.

Het schip Diana, Kapt. Barends, v. Amsterdam n. Bahia, was den 28 Febr. bij Dover; aan boord alles wel.

Het schip Kinderdijk, Kapt. Meyerhoff, v. Rotterdam n. Liverpool, wa- den 28 Febr. bij Wight.

Het schip Clara, Kapt. Dam, v. St. Thomas n. Amsterdam, te Plymouth binnen, was den 1 Maart van de geleden schade hersteld, en gereed, om de reis voort te zetten.

Het schip Odessa, Kapt. Ludders, v. Amsterdam n. Marseille, te Penzance binnen, was den 28 Febr. nog steeds wegens tegenwind, doch in goeden staat, aldaar liggende.

SINNENGEKOMEN.

TEXEL 6 Maart O. — Niets.

VLE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

HELVOET 6 Maart O. — Niets.

BRIELLE 6 Maart O. — Gisteren nog: T. J. Wever, Jonge Hendrik, Koningsbergen.

MAASSLUIS 6 Maart O. — Niets.

HAVANA ..... de Cock, Rubens, Mexico. Wagenaar, Camilla, dito.

MARANHAM 18 Jan. Zalieder, Elclair, Antwerpen.

NEW-YORK ..... Green, Alexander, Rotterdam.

MALAGA 1 Febr. den Breems, Koophandel en Zeevaart, Londen.

CADIX 17 Febr. de Villabosa, San Sose Y Amimos, Amsterdam.

GIBRALTAR 21 Febr. Van Gelderen, Boreas, Vlaardingen. Pot, Catha- rina, Londen. — 23 Febr. Post, V. Johanna, Maassluis.

HAVRE 3 Maart. Vasse, Hambourg (S), Hambourg.

LEVERPOOL 3 Maart. Bakker, Dolphyn, Rotterdam.

WEYMOUTH 27 Febr. Zoetelief, Ludd, Antwerpen.

BRIKHAM (TORBAY) 2 Maart. Lange, Gesina, Antw. n. Bayonne. Kwak- kelstein, Vriendschap, Vlaardingen n. Lissabon.

GRAVESEND 3 Maart. Stuit, Geerdina, Rotterdam. Monckman, Zittilla, dito. Smith, Undine, Amsterdam. Floodman, Thomas en William, Vlissin- gen. Nieuwland, de Hoop, Workum.

NORTH SHIELDS 27 Febr. Visser, Gesina, Harlingen.

VITGEZIED.

TEXEL 6 Maart. J. Allison, Britannia, Newcastle.

HELVOET 6 Maart. R. Stranack, Giraffe (S), Londen. — Gisteren nog: P. Vis, India, Batavia. P. R. Huismann, Onrust, Londen. W. Mason, Com- merce, dito.

BRIELLE 6 Maart. D. Dunlop, Batavier (S), Londen.

MAASSLUIS 6 Maart. H. L. Puister, de Jonge Jantina, Newry.

VLISSINGEN 3 Maart. A. Laconture, Pierre Amelie, Bayonne. F. Mithois, Holoise, Havre. P

AMSTERDAM, 7 Maart 1839.
SCHEPEN IN LADING.

Carga-Ltjsten.
AMSTERDAM.

ROTTERDAM.

HANDELBERIGTEN.

ROTTERDAM, 8 Maart.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

is als volgt :   om

GRONINGEN 5 Maart

24, 126; 128 $\mathbb{R}$ o. r.

SCHIEDAM. 6 Maart.

op f 184 per kat.

_____

Extrait eener geregistreerde acte, ten overstaan van den notaris H. M. Cluven, in dato 18 Febr. 1889, tusschen de heeren H. C. Scholten, buiten beroep, en Johannes Scholten, suikerraffinadeur c. s. alhier woonachtig, gepasseerd, houdende vennootschap in het koopen, verkoopen en raffineren van suikers en siroopen, voor den tijd van zes jaren en twee maanden, sedert den 1 Maart jl. tot den laatsten April 1845, mits zes maanden vóór het eindigen, wegens de voortdurende derzelve, te onderhandelen, en bij authentieke acte te doen blijken; doch zal deze vennootschap door de twee eerste comparanten, onder ééne firma en door hen beiden aansprakelijk zijn, terwijl de laatste comparant als geldschieter zijn zal, welke geene andere schade zal dragen, dan, voor zoo vele gouden als hij in de vennootschap heeft bijgebracht, zonder oechter tot de teruggave van goeden winsten verplicht te zijn. Zullende deze vennootschap bestaan onder de firma van H. C. Scholten en compagnie, en slechts door de twee eerste

Bij art. 4 wordt nu bepaald, dat het bestuur der maatschappij op den bij dezen bepaalden voet is opgedragen aan eenen directeur, onder toezigt van drie commissarissen, zijnde de vier contractanten bovenvermeld. Art. 5 houdt in, dat bij het ontstaan eener vacature, onder commissarissen, dezelve zal worden aangevuld door eene keuze, te doen in eene vergadering van hoofddeelhebbers, uit een door de overgebleven commissarissen gemaakt drietal. Art. 6: De directeur kan alleen door een besluit van commissarissen, bij meerderheid van stemmen op te maken, ontslagen worden, enz. Ingeval van ontstentenis van den directeur, wordt zijn opvolger in eene vergadering van hoofddeelhebbers, bij volstreckte meerderheid van stemmen, uit een door commissarissen opgemaakt drietal verkozen. — Art. 7 houdt in, dat tot de benoeming van eenen nieuwen directeur moet worden overgegaan, binnen de twee maanden, doch niet vroeger dan ééne maand na het ontstaan der vacature, terwijl inmiddels door commissarissen daarin wordt voorzien. Art. 9, 10 en 11, handelende over de samenstelling van den Raad der maatschappij uit de commissarissen en den directeur, over den voorzitter en commissarissen, en over de afzonderlijke vergaderingen van commissarissen behelzen niets, dat voor het algemeen belangrijk is. — Art. 13 bepaalt, dat hoofddeelhebbers nimmer vergaderen dan ten gevolge eener oproeping van den voorzitter van den raad. — Alleen Z. M. en de Prinsen en Prinsessen van het Koninklijke huis kunnen zich daar doen vertegenwoordigen, en zal da vertegenwoordiger Zr. M. voozter zijn, enz. — Art. 15 houdt in, dat de directeur naar zijn beste inze alle inkoop en, verkoopen, enz. bestiert, het beheer der kas heeft, boekhouders en kantoorbedienden benoemt, als eischer of verweerder voor de maatschappij in regten optreedt, overeerkonsten, arbitrages en transactien teekent. Zoo de directeur wegens eenig gewigtig punt den Raad te zamen roept, moet hij deszelfs besluit uitvoeren. De Raad heeft het regt, nog niet begonnen speculatiën te schors en, en is de directeur verplicht, zich naar dat besluit te gedragen. Volgens art. 16 vermogen de commissarissen terstond eenen adjunct-directeur, en, na bekomen goedkeuring des Konings, eenen tweeden directeur te benoemen, indien de uitbreiding der zaken dit vordert. — Vóór het beginnen van iedere gewone vergadering van den Raad, zal, volgens art. 20, de kas moeten worden opgenomen, enz. Naar luid van van art. 21, hebben commissarissen gezamenlijk, of een hinmer, daartoe elke drie maanden te benoemen, ten allen tijde vrij access tot en visie van de boeken, enz. Art. 25 bepaalt, dat de directeur nimmer jegens derden, en jegens de maatschappij alleen in zoover voor zijn beheer en toezigt verantwoordelijk is, als hij niet heeft gehandeld ten gevolge van hetgeen in den Raad besloten is. Hij ontvangt jaarlijks acht ten honderd van de zuivere winst, en wanneer dat gedeelte van de winst minder dan f 4000 mogt bedragen, dan bekent hij in allen gevalle die som. Volgens art. 36, is het hoofddoel der maatschappij, om voor den Nederlandschen handel in het algemeen, en dien van Amsterdam in het bijzonder, nuttige betrekkingen met Zuid-America, Mexico en de West-Indische Eilanden aan te knoo en en te onderhouden, enz. Art. 41 bepaalt, dat de directeur elke drie maanden in de vergadering van den raad eenen summieren staat en balance der maatschappij moet overleggen. Naar luid van Art. 47, zal de hoofdc ommissie uit zeven leden bestaan, en zamengesteld zijn uit den president, de commissarissen en drie deelhebbers, welke, zoo zij niet tot de hoofddeelhebbers behooren, hunne aandelen in de maatschappij ten minste zes maanden vóór hunne benoeming moeten bezeten hebben. In de maand Maart 1839 zullen de thans in de hoofdc ommissie zitting hebbende deelhebbers aftreden, en in eene vergadering van hoofddeelhebbers, drie leden der hoofd-commissie benoemd worden, enz. Wijders is bepaald, dat achter art. 33 der statuten zal worden gevoegd: « voor zoo ver er na den 1sten Maart 1839 nieuwe aandelen mogten worden uitgegeven, zullen dezelve door een daartoe bepaaldelijk den Raad bij besluit aan te wijzen bediende der maatschappij, in plaats van door den hoofd-commissie, onderteekend zijn. » Eindeelijk zullen de art. 18 en 23 geheel uit de statuten wegvallen.

(2405) *Rijn- en IJssel*

Dienst-regeling voor de maand Maart 1839.

(2406) G. WESTENBERG en I. G. WESTENBERG, Makelaars, zul

ten, op Dingsdag den 2 April 1239, des avonds ten 5 Ure, in het voor-
malig *O. Z. Heeren Logement*, door de Notarissen OBBENS, KLINKH-
AMER en VAN DER MOOLEN, Verkoopen: Een Perceel extra best en wel
toegemaakt WEI- en HOOILAND (voorheen de Hofstede *Nooit Gedacht*),
gelegen onder de Banne van *Osdor*, in den Middelveldschen Polder, aan
den Haarlemmer Straatweg, tusschen de 1000 Roeden, Wijk 2, N°. 222,
groot 1 Bunder, 59 Roeden en 60 Ellen. Breder bij Billetten omschreven.
Hebbende de Perceel vrijd van Tol aan den Haarlemmerweg.

Entrée f 2 *Aanvang ten 10½ Urc.*

NB. Costumes zijn aan het Locaal verkrijgbaar.